

Det ærede Medlem talte ligeledes om, at ogsaa Køberne burde betale Bøde for Overtrædelse af Loven; men det tror jeg dog vilde være at gaa for vidt. Jeg tror, at Sælgeren maa lære at staa for Fristelsen, og det maa han jo ogsaa nu; saaledes er jo den bestaaende Lovgivning. Jeg tror, at hvis Køberen ogsaa skulde betale Bøde, vilde det mange Gange blive alt for vanskeligt at faa det kontrolleret. Det var ogsaa med lidt Forbavelse, jeg hørte det ærede Medlem fortsætte med at sige, at han fandt Bøderne for høje. Den Udtalelse synes jeg ikke stod i tilstrækkelig Konsekvens med den første Udtalelse fra det ærede Medlem: at han fandt, at baade Sælgeren og Køberen skulde mulkteres, af Frygt for, at man ellers ikke skulde kunne hindre, at der blev begaaet Overtrædelse af Loven. Ved den sidste Bemærkning synes det ærede Medlem at ville holde sin Haand over dem, som begaa Overtrædelse af Loven; men det synes jeg ikke, der er nogen rimelig Grund til. De vide jo, at de skulde have lukket; at de saa for Overtrædelse første Gang faa en 10 Kroners Bøde, synes jeg i og for sig ikke er for meget.

Saa talte de ærede Medlemmer for Slagelse (Lange) og Roskilde (H. Nielsen) om Cigarhandlerens Stilling, og det er jo et Spørgsmaal, som i Særdeleshed har vakt Opmærksomhed, fordi der er mange af Cigarhandlerne, der mene, at Loven vil virke uheldigt for dem. Nu mente det ærede Medlem for Roskilde, at han havde vejret, at Stemningen var ved at vende sig hos Cigarhandlerne, saa disse i stigende Grad sluttede sig til Lovforslaget, medens det ærede Medlem for Slagelse ikke kunde gaa ind paa denne Betragtning. Dette ærede Medlem havde ikke mærket noget til denne forandrede Stemning, og her er jeg mest tilbøjelig til at give det ærede Medlem Ret. Jeg har heller ikke mærket noget dertil. Den Gang Lovforslaget fremkom, mødte adskillige Cigarhandlere hos mig og udtalte deres store Beklagelse over den Maade, hvorpaa Lovforslaget var formet. Der var 4—5 hinanden ganske ubekendte Cigarhandlere, der alle udtalte, at de ikke havde noget med Organisationerne at gøre, og de spurgte mig, hvad de skulde gøre, hvis deres Handel blev ruineret ved dette Forslag, om de saa maatte melde sig igen hos mig og bede mig hjælpe dem paa en eller anden Maade, f. Eks. ved at anbefale dem til min Kollega Finansministeren, for at de kunde faa en af de meget ønskede Klasselotterikollektioner eller paa anden Maade blive hjulpen, noget,

jeg selvfølgelig ikke kunde stille i Udsigt. Men jeg fik der et levende Indtryk af, at man blandt Cigarhandlerne var meget bange for denne Bestemmelse. Jeg sagde imidlertid til dem, at denne Bestemmelse havde jeg medtaget, fordi Cigarhandlerne i meget stor Udstrækning handle med andre Ting end Cigarer. Jeg har ladet foranstalte en rent overfladisk Undersøgelse af, hvad de, som i øvrigt fortrinsvis handle med Cigarer, desuden handle med. Det viser sig da, at de bl. a. handle med Piber, Cigarrør, Spadsrestokke, Pengepunge, Fyrværkeri, Postkort, Øl, Vin, Spirituosa, Kul, Petroleum og forskellige andre Varer, og jeg tror, at naar det er Tilfældet, vil man indrømme mig, at man kan ikke i Almindelighed undtage Cigarhandlere, som handle paa Detailhandlerborgerskab, uden at man gaar de Detailhandlere for nær, af hvilke man kræver Lukning. Noget andet er det, hvis man kommer ind paa at kræve, at der kun maa handles med Cigarer efter Kl. 8 om Aftenen, og jeg vil tilføje: kun handles dermed, saa at der ikke benyttes fremmed Medhjælp. Hvis man kan komme ind paa noget saadant, saa forekommer det mig ikke, at Ulemperne ved at give en saadan Tilladelse ville være saa store. Man kunde formentlig saa indskrænke sig til at kræve en Erklæring fra dem om, at de ikke ville handle med andre Ting efter Kl. 8 om Aftenen, og fastsætte Bødestraffe for det Tilfælde, at de dog gjorde det. Man vilde i den Henseende ikke komme ind paa noget nyt. Jeg skal minde ærede Medlemmer om, at der er udsendt flere Bekendtgørelser, hvori det udtrykkelig siges, at for saa vidt en Handel omfatter flere Ting, som det er forbudt at handle med efter et vist Klokkeslet i Henhold til Helligdagsloven, kunne de handlende dog fortsætte med Salget af de Varer, hvis Salg er tilladt, naar de undlade at handle med de forbudte Varer. I de Bekendtgørelser, jeg sigter til, nemlig de justitsministerielle, er det gennemgaaende, ja, maaske i dem alle, forlangt, at de Varer, der ikke maa handles med, skulde fjernes fra Butikken fra det Tidspunkt, da der ikke længere maa handles med dem. Men man kunde maaske ogsaa komme ind paa andre betryggende Bestemmelser i saa Henseende. Det er den eneste Maade, hvorpaa jeg kan tænke mig Undtagelser paa dette Omraade. Om man vil gaa til den Undtagelse, om man finder den heldig og vel motiveret, er en anden Side af Sagen, som jo kan blive Genstand for nær-